

denne almindelige Vurdering til Ejendoms- skyld af alle faste Ejendomme herefter skal finde Sted hvert tredje Aar. Naar dette Lov- forslag bliver gennemført, faar vi altsaa fremtidig en 3-aarig Vurderingsperiode i Stedet for som hidtil en 10-aarig. Det fore- kommer mig at være en Foranstaltning, som er i høj Grad paakrævet. Samtidig har man fastsat, at der ikke i Mellemtiden skal finde Omvurderinger Sted. Jeg ved ikke, om dette er en heldig Bestemmelse, men det er klart, at i det Øjeblik, man indskrænker Vurderingsperioden til 3 Aar, har det ikke saa stor Betydning, at man undlader at omvurdere, som da Perioden var 10-aarig — da var man ganske simpelt nødt til at gøre noget saadant.

Hvad det forhøjede Fradrag angaar, forekommer det mig, at den foreslaaede Ændring er i høj Grad paakrævet. Naar man omkring i Kommunerne har lignet i Henhold til Ejendomsskyldloven, har man været nødt til, hver Gang der gik $\frac{1}{5}$ over, at lægge visse Procent over paa alle de mindre Ejendomme, medens alle de større Ejendomme netop slap for det Beløb. Jeg tror ikke, at det har været Lovens eller dens Fædres Mening, jeg tror, man har ønsket en elastisk Skattelov, men man har ikke tilstrækkeligt haft Øje for de Forhold, som blev Resultatet af disse Foranstaltninger.

Der findes en Bestemmelse i § 4, 1ste Stykke, som siger: „Derson i Ejendomme, der udelukkende benyttes til Beboelse, den aarlige Lejeværdi af hver enkelt Lejlighed ikke overstiger 75 Kr. paa Landet undtagen Gentofte Kommune, 150 Kr. i Købstæderne og Gentofte Kommune og 225 Kr. i Kø- benhavn og Frederiksberg, fritages disse Ejendomme for Ejendomsskyld“. Nu gjorde det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) opmærksom paa, at selv Jord- lodder, som havde Driftsbygninger, skulde ind under Fradragsreglerne. Ja, men under- tiden er man jo ikke ganske klar over, hvad Driftsbygninger vil sige. Jeg for mit Vedkommende har faaet en Henvendelse fra en enkelt Kommune, i hvilken der er en stor Landejendom. Denne Landejendom havde forskellige Arbejderboliger, hvis Leje- værdi netop var den Takst, her er sat. Denne Ejendomsbesidder havde Ret til at fradrage i sin Ejendomsskyld 16,000—17,000 Kr. Nu er det en given Sag, at de Beboelse- huse, som findes under en saadan Land- ejendom, maa henregnes til Beboelseshuse, men jeg synes, at det kun delvis er Be- boelseshuse. Man kan ogsaa gerne sige, at det er Driftsbygninger, i Kraft af, at man har fundet dem nødvendige til Driften.

Derfor synes det mig, at vedkommende Kommune i nogen Grad har Ret i at finde det urimeligt, at en saadan Ejendom skal have Ret til at fradrage saa og saa mange Tusinde Kroner i sin Ejendomsskyld, og jeg tvivler om, at det har været Meningen, da man i sin Tid lavede Loven. Jeg gør efter Anmodning opmærksom paa dette Forhold, og da jeg hører, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, vil det maaske være hensigtsmæssigt dér at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Jeg skal, som sagt, ikke gaa særlig langt ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men finder dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om det andet Hoved- punkt i Lovforslaget, dette, at man ønsker en Vurdering af den nøgne Jord. Nu hørte jeg nok, at den ærede første Taler (Dals- gaard) sagde, at han forbeholdt sig alt lovligt med Hensyn til Jordvurderingen. Ja selvfølgelig, havde jeg nær sagt, maa jeg for mit Vedkommende ogsaa forbeholde mig alt lovligt. Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, og som den højtærede Finansminister ikke alene ved denne Lej- lighed, men ogsaa tidligere har udtalt, at der ikke bygges noget positivt Forslag op paa Grundlag af den Jordvurdering, man ønsker. Hensigten med denne Jordvurdering er kun at drage Jordspørgsmaalet ud af Teoriernes Verden for at faa et positivt Grundlag for en nyttebringende Diskussion om dette Spørgsmaal. Det er jo et Spørgs- maal, som drøftes i vide Kredse indenfor vort Folk, og Synet paa det er saa over- ordentlig forskelligt. Men jeg forstaaer ikke rigtig, at det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) tog saa absolut Afstand derfra, thi hvis det Spørgsmaal er saa urimeligt, som det ærede Medlem syntes at mene, saa forekommer der mig at være saa meget større Grund til at faa fuldstændig Klarhed over Spørgsmaalet. Mener man virkelig, at Spørgsmaalet er saa urimeligt, saa synes jeg, man maa have et Grundlag for at paavise Urimeligheden, men dette Grundlag findes først derigennem, at Spørgs- maalet bliver alsidigt belyst. Det, som sker, er altsaa, at man vil forsøge at drage Spørgsmaalet ud af Teoriernes Verden, og det sker kun derigennem, at man har et Grundlag for at finde selve Jordværdien. Først naar Grundværdien er konstateret, kan man tænke sig en frugtbringende Drøftelse af hele Spørgsmaalet. Og det næste, det kommer an paa, er efter min Mening dette, at man kommer til en Drøftelse af, hvorledes den enkeltes Ret staar i Forhold til Samfundets Ret. Forrige Tidens Libe-